

Maade kan opstilles i denne Sag, at man behandler disse Linier med en Smule Hensynsfuldhed, naar man i den Grad besytter dem, der have været slet ledede eller totalt uheldige, og det forekommer mig, at hvis man forlader Regjeringens Forslag, er der al mulig Grund til ogsaa at udstreffe sig til dem. Til hvad den ærede Ordfører oftere saa stærkt har gjort gjældende, nemlig at man ved den heromtalte Linie har haft en Solinte over Lillebelt, som tilhorte Regjeringen, skal jeg bemærke, at man oprindeligt havde paatænkt et langt billigere Anlæg, og først da man fra anden Side stillede Udfigt til, at maatte benytte dette Toug over Lillebelt, gif man efter Entreprenørens Opfordring ind paa det nærværende langt kostbarere Anlæg for at kunne faae et mere selvstændigt og uafhængigt Anlæg; ellers var Anlægscapitalen ved en anden Ordning af Linien blevet meget ringere. Der kunde ogsaa ansøres, at man er bleven begunstiget derved, at Telegrapherne udmunde i den offentlige Telegraph; men denne Ordning er man nu engang gaaet ind paa, og den var vist ikke bleven forandret, hvis ikke nogle af Linierne havde fundet sig i høi Grad brøstholdne ved et uheldigt Anlæg og en uheldig Drift, og man derfor havde besluttet at indbrage alle baade heldige og uheldige Linier. Men paa denne Maade forekommer det mig rigtignok at være uret at vise saa stor Haardhed imod de heldige Linier, fordi de andre Linier ikke have kunnet betale sig. Disse have endogsaa ønsket, ja stillet udtrykkelige Andragen der om at maatte blive indløste. Disse sidste have opnaaet yderligere og yderligere Hensyn til sig, men dette er derimod ikke Tilfældet i Udvalgets Forslag, med Hensyn til de heldige Linier, der dog virkelig efter Alt, hvad jeg her har udviklet, ere langt mere berettigede til Erstatningsforhøielse. Jeg skal slutte med at henstille til den høitærede Finansminister det Spørgsmaal, hvorledes de Udtryk i Lovforslagets Motiver skulle forstaaes: Det forudsættes derhos, at, forsaavidt der maatte vise sig Banffeligheder ved Indløsningen af noget af de heromhandlede private Anlæg, skal Regjeringen kunne lade det nuværende Forhold bestaae, om denne Sætning vil kunne komme de Linier til gode, som ellers saa haardt vilde blive rammede

af den Indløsning, som foretages, ikke af Hensyn til dem, men af Hensyn til ganske andre Linier.

Finansministeren: Det vil ikke være det ærede Thing ubekjendt, at jeg, som jeg har udtalt i det andet Thing, har været store Betænkeligheder ved at fravige det Grundlag, hvorpaa Lovforslaget er bygget. Ved de Forarbejder, der gif forud, har det vist sig ganske overordenlig vanskeligt at finde et Grundlag, og det har efter megen Overveelse først været muligt at finde, hvad der nu foreligger, som det, der efter de dermed bestjæftigede Mænds Skjøn, vilde føre til det for Alle retfærdigste Resultat. Som den ærede Ordfører bemærkede, ere de Indvendinger, der ere fremkomne underhaanden mod dette Forslag, af høist forskjellig Bessaffenhed, men de gaae dog alle meer eller mindre ud paa en Besslagelse over, at de Paagjældende vilde lide et Tab, eller at de ikke vilde faae det Tab, de have haft fuldstændig erstattet, uagtet de ikke kunde have den allerfjerneste Tvivl om, at de efter den Fod, hvorpaa de af Staten vare stillede ved Concessionens Meddelelse og ogsaa ved Lovgivningsmagtens Udtalelser, ikke havde den allerminste Ret til at haabe et gunstigere Resultat. Skjøndt jeg som sagt skal tiltræde, eller ialfald ikke skal udtale mig imod det Forslag, der er stillet af Udvalget, kan jeg dog ikke give den ærede Ordfører saalidt som det ærede Udvalg Ret i, at der i selve Lovgivningen gives nogen som helst Anvisning paa, at man i sin Tid vilde tage noget Hensyn i denne Retning ligeoverfor de Vedkommende. Jeg har iøvrigt ved Siden heraf naturligtvis ikke kunnet skjule for mig selv, at det Grundlag, hvorpaa Lovforslaget er udarbejdet, uægteligt hviler paa et temmelig umiddelbart Skjøn; det er af den Slags Ting, hvor det er umuligt at komme til nogen egentlig afgjørende eller overbevisende Sikkerhed. Naar jeg, som sagt, hidtil har vægret mig ved at gaae ind paa Modificationer deraf, da er det ikke, fordi jeg er overbevist om Fortræffeligheden af det af Finansministeren Grundlagte, men fordi jeg frygter for Consequentserne ved at gaae ind paa Indrømmelser, snart til den ene,